

عنوان مقاله:

بررسی ارزیابی امنیت شهری در پارکهای شهری برای زنان مطالعه موردی پارکهای محلی منطقه 1 شهر مشهد

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هادی ایوانی - استادیار گروه هنر و معماری دانشگاه پیام نور

فهیمه خیرآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور

سمیرا رحیم آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

امنیت به عنوان نیازی اساسی در اجتماعات انسانی از جایگاه خاصی برخوردار است. برنامه ریزان و طراحان فضاهای اجتماعی، به ویژه شهرها، تلاش می کنند تا با شناسایی عوامل تهدیدکننده امنیت به ویژه در فضاهای عمومی امنیت را برای استفاده کنندگان از آن فضاها فراهم کنند. زنان نیز در مقام نیمی از اجتماعات انسانی، به واسطه خصوصیات بیولوژیک، مسئولیت ها و نگاه متفاوت در مقایسه با مردان ارتباط متمایزی با فضا برقرار میکنند. آنان نیازمند تسهیلات خاصی از فضا هستند تا موجب افزایش اطمینان خاطر آنان از حضور امن در فضاهای شهری و به ویژه فضاهای عمومی مانند پارک شود. بر اساس نتایج تحقیقات حضور زنان را به صورت تنها در فضاهای عمومی شهرها و به ویژه در ساعات خلوت بسیار خطرناک بیان کرده اند. هدف از این مقاله بررسی ارزیابی امنیت شهری در پارکهای شهری برای زنان است. روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای کتابخانه های، اسنادی و نیز میدانی پرسشنامه و نوع تحقیق توصیفی-تحلیلی می باشد. در فرایند حاصل از پژوهش به این نتیجه دست یافته شد که عوامل محیطی مانند کاربری اراضی، تنوع کاربریهای پیرامون و ساعت های فعالیت آن ها و نیز مجاورتهای مکانی کاربریها، با افزایش حس امنیت زنان پاسخگو رابطه معناداری دارد. عوامل شخصی مانند سن، تحصیلات و مهاجرت تأثیر معناداری بر میزان احساس امنیت زنان نداشته است.

کلمات کلیدی:

فضاهای شهری، فضای عمومی، پارک، امنیت زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361726>

